

בש"פ 1504/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1504/17

כבוד השופט ח' מלצר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

עו"ד בת שבע אבגז

בשם המבקשת:

עו"ד אוהד מגורי

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) - לתקופה של 45 ימים, שימנו החל מתאריך 28.02.2017, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 16-02-26817, המתנהל בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מביניהם.

למען שלמות התמונה אציין כי בתאריך 17.02.2017 הוריתי, בהסכמת הצדדים, על הארכת מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני עד ובכפוף להחלטה אחרת.

להלן אביא את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה שלפני.

רקע עובדתי והליכי מעצר

2. בתאריך 12.02.2016 הוגש כנגד המשיב, אשר היה קטין בעת ביצוע העבירות הנטענות, וכנגד אדם אחר (להלן: האחר, או יחדיו: הנאשמים) כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו יוחסו למשיב האישומים הבאים: סחיטה באיומים (מספר רב של עבירות) - עבירה לפי סעיף 428 סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 427 רישא + סעיף 29 לחוק העונשין; החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) + סעיף 29 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח - סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. כתב האישום מגולל, בין השאר, מסכת ארוכה של סחיטות ואיומים שביצעו המשיב והאחר כלפי אדם בשם מוחמד (להלן: המתלונן), אשר נמשכה כחצי שנה, מחודש יוני 2015 ועד לחודש ינואר 2016. לפי הנתען במהלך התקופה האמורה - המשיב והאחר, דרשו מהמתלונן, פעמים רבות, למסור להם סכומי כסף שנים, וזאת באמצעות איומים כי יפגעו במתלונן ובילדיו, ואף ירצחו אותם, ככל שהמתלונן לא יעביר לידיהם את סכומי הכסף המבוקשים. בעקבות האיומים המתוארים לעיל - נטען כי המתלונן העביר לידי המשיב והאחר, סכומי כסף שונים. עוד נטען כי במסגרת הסחיטה, בהזדמנות אחת, הושלך על ביתו של המתלונן חפץ הנחזה להיות רימון הלם מסנוור. בהזדמנות אחרת, לפי הנתען - המשיב והאחר, הגיעו לביתו של המתלונן, כאשר המשיב אוחז בסכין, וכאשר המתלונן פתח את הדלת, המשיב והאחר החלו להכות את המתלונן בפניו, בגבו ובחזהו, וגרמו לו לחבלות.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום המבקשת הגישה לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בתאריך 16.02.2016, במסגרת דיון בבקשה, בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. בתום הדיון - בית המשפט מחוזי הנכבד הורה כי שירות המבחן לנוער יערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

5. בתאריך 06.03.2016 הוגש תסקיר שירות המבחן לנוער בעניינו של המשיב, בגדרו צוין כי המשיב, שהיה בן כ-17 וחצי באותה העת, הוא ללא עבר פלילי. שירות המבחן התרשם עוד כי המשיב הינו נער שתפקד לאורך השנים בצורה נורמטיבית, אם כי לאחרונה חלה הרעה בהתנהלותו. בתוך כך שירות המבחן בחן מספר חלופות אפשריות בעניינו של המשיב, בין היתר "מעצר בית" בבית הוריו, וכן בביתה של קרובת משפחה בחיפה (להלן: ביתה של קרובת המשפחה), אולם שירות המבחן סבר כי אין בחלופות אלה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב. כן נמסר כי המשיב שלל אפשרות לחלופה במסגרת חוץ ביתית.

בסופם של דברים שירות המבחן בא בהמלצה לעצור את המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני בביתה של קרובת המשפחה, וזאת בנוסף לפיקוחן של שתי קרובות משפחה (להלן: המשמורניות), וכן המליץ כי יוטל עליו צו פיקוח למשך

6. בתאריך 10.03.2016, בהתאם להוראת בית המשפט המחוזי הנכבד - שירות המבחן לנוער הגיש תסקיר משלים בעניינו של המשיב, ובמסגרתו פירט מדוע הוא בא בהמלצה כי המשיב ישהה במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, אך דחה את האפשרות כי המשיב ישוחרר לחלופה של "מעצר בית" באותו מקום ובהשגחת אותן משמורניות, וללא פיקוח אלקטרוני.

7. בתאריך 16.03.2016 התקיים דיון נוסף בבקשת מעצרו של המשיב. במהלך הדיון - המשמורניות המוצעות תושאלו על ידי בא-כוח המבקשת. בתום הדיון, בית המשפט המחוזי הנכבד הציע כי המשיב יסכים, לנוכח הנסיבות במכלול, להארכת מעצרו מאחורי סורג ובריא, תוך שמירת האפשרות לפנות בבקשה לעיון חוזר לאחר שתישמע עדותו של המתלונן.

נוכח הסכמת הצדדים, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה, בתום הדיון האמור, על מעצרו של המשיב עד ובכפוף להחלטה אחרת.

8. בתאריך 18.07.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד קיים דיון בבקשתו של המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו. במסגרת הבקשה, המשיב גרס כי נוכח העובדה שהמתלונן כבר העיד, הסיכון לשיבוש הליכי משפט כבר לא מתקיים. בנוסף, המשיב טען כי בשים לב לחלוף הזמן - יש לשחררו ממעצר, או למיצער להורות על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. המבקשת התנגדה לבקשה וטענה כי הסכנה הנשקפת למתלונן וליתר העדים שטרם העידו נותרה בעינה.

בסוף הדיון בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את טענותיו של המשיב וקבע כי נוכח חלוף הזמן, העובדה שהמתלונן כבר העיד, ולאור המלצותיו החיוביות של שירות המבחן - יש להורות על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, תחת פיקוחן של שתי המשמורניות. עוד נקבע כי יחידת האיזוק תגיש חוות דעת בדבר התאמת ביתה של קרובת המשפחה למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

9. בתאריך 25.07.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נוכח חוות הדעת החיובית של יחידת האיזוק - המשיב יושם במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בביתה של קרובת המשפחה, ובפיקוח של שתי המשמורניות. בית המשפט המחוזי הנכבד הורה, בין השאר, גם: כי המשיב יפקיד הפקדה עצמית בערבות בנקאית בסך של 10,000 ש"ח; כי יאפשרו חלונות התאוררות כל יום בין השעות 09:00-10:00 ובין השעות 17:00-18:00, וזאת בליווי אחת המשמורניות שאושרו בהחלטה מתאריך 18.07.2016. כן הוטל על המשיב צו פיקוח למשך 6 חודשים.

10. בתאריך 01.11.2016 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, במסגרתו דווח כי לא נרשמו הפרות בתנאי המעצר, וכן הומלץ כי המשיב ישולב בקורס "טכנאי סלולר" במסגרת פרויקט הכנה והשמה תעסוקתית לנערים בשירות המבחן (להלן: הקורס).

11. בתאריך 10.11.2016 - בא-כוחו של המשיב הגיש לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה להקלה בתנאי המעצר, באופן שיאפשר למשיב להשתתף בקורס, וכן כי המשך מעצרו יהיה בתנאי "מעצר בית לילי" בלבד, זאת בשים לב לאמור בתסקיר המעצר המשלים. המבקשת התנגדה לשינוי בתנאי המעצר, ואולם השאירה לשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד את נושא השתתפותו של המשיב בקורס. עוד באותו היום בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את בקשתו של המשיב באופן חלקי והורה על שינוי תנאי המעצר, כך שהמשיב יוכל לצאת לקורס, ואולם דחה את האפשרות כי בעת הזו יחול שינוי נוסף בתנאי מעצרו.

12. בתאריך 14.11.2016 בא-כוח המשיב הגיש לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה להעתקת מקום המעצר - לבית אחר בעיר חיפה, וכן להוספת משמורן. בתאריך 02.12.2016 התקיים דיון בבקשה, בגדרו המבקשת תשאלה את המשמורן המוצע, ובית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי הוא מתאים לשמש כמשמורן, וכן הורה ליחידת האיזוק להכין חוות דעת באשר לאפשרות להתקנת איזוק אלקטרוני בכתובת החדשה המוצעת. בתאריך 08.12.2016, נוכח חוות דעתה החיובית של יחידת האיזוק - בית המשפט המחוזי הנכבד אישר את העתקת כתובת מקום המעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לכתובת המוצעת.

13. בתאריך 10.01.2017 שירות המבחן הגיש לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה דחופה להפקעת צו הפיקוח שניתן בעניינו של המשיב ולסגירת "החלונות" שניתנו לו לצורך יציאה לקורס, זאת בטענה כי המשיב הפר את תנאי מעצרו, וחדל מלשתף פעולה עם שירות המבחן. עוד באותו היום בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על ביטול "החלונות" לצורך יציאה ללימודים שניתנו למשיב.

השתלשלות ההליכים בתיק העיקרי

14. בבקשתה המבקשת פירטה את השתלשלות ההליכים בתיק העיקרי, אשר יובאו כאן, בתמצית:

בתאריך 16.02.2016 התקיימה ישיבת הקראה, במסגרתה הסיגור הקודם של המשיב ביקש דחייה של כחודש ימים, לצורך לימוד חומר החקירה טרם שישב לאישום; בתאריך 05.03.2016 סנגורו הקודם של המשיב הגיש בקשה להתפטר מייצוגו של המשיב, כיוון שהמשיב שכר את שירותיו של בא-כוחו דכאן; בתאריך 28.03.2016 בא-כוח המשיב ביקש את דחיית הדיון, בשל קיומו של דיון מקביל; בתאריך 12.04.2016 בא-כוח המבקשת לא התייצבו לדיון, בשל עיצומי הפרקליטות; בתאריך 10.05.2016 המשיב כפר במיוחס לו, ונקבעו מועדי הוכחות. בית המשפט הורה למבקשת כי תעשה מאמץ שהמתלונן יהיה הראשון להעיד; בתאריך 19.06.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד ביטל שני מועדי הוכחות, האחד לבקשת המבקשת, והשני נוכח אילוצי יומנו של בית המשפט המחוזי הנכבד; בתאריך 27.06.2016 העידו 7 עדי תביעה. המתלונן, שזומן להעיד באותו מועד הודיע כי לא יוכל להתייצב בשל ניתוח. בתום הישיבה - בא-כוח המשיב ביקש את דחייתם של שני מועדים קרובים בשל דיון מקביל ונסיעה לחו"ל; בתאריך 04.07.2016 העידו 3 עדי תביעה נוספים. המבקשת זימנה שוב את המתלונן לישיבת הוכחות, אך הנ"ל לא הגיע, ולכן המבקשת ביקשה להוציא צו הבאה כנגדו לדיון הבא; בתאריך 13.07.2016 המתלונן העיד לאחר שהוצא נגדו צו כאמור; בתאריך 21.09.2016 היו אמורים להעיד 5 עדי תביעה נוספים, אך אלו לא הגיעו. משכך בית המשפט הורה למבקשת להגיש בקשה למתן צו

הבאה בעניינם; בתאריך 21.11.2016 העידו 3 עדי תביעה נוספים, ואולם המבקשת עדכנה כי צווי ההבאה שהוצאו ביחס לשני עדים אחרים לא בוצעו, וכי המשטרה לא הצליחה לאתרם, והמבקשת ביקשה צו נוסף להבאתם; הדיון בתאריך 24.11.2016 בוטל בשל סיבות רפואיות של באת-כוח המבקשת; בתאריך 23.11.2016 העידו שני עדי תביעה. באת-כוח המבקשת הבהירה כי זומנו מספר רב של עדים, שלא הגיעו, וכי אחד מהם, אף שהגיע, עזב טרם שמסר את עדותו. באשר לשני העדים שהוצאו בעניינם צווי הבאה - המבקשת עדכנה כי הם לא אותרו על ידי המשטרה. בשלב מאוחר יותר המבקשת הגישה בקשה להוצאת צווי הבאה לעדים שלא נכחו בישיבה זו - לישיבת ההוכחות הקרובה, ובתאריך 12.12.2016 העידו 4 עדי תביעה. במעמד זה בא-כוח המשיב עדכן את בית המשפט כי נפגש עם באת-כוח המבקשת במטרה להגיע להסדר. באת-כוח המבקשת התנצלה שטרם השיבה להצעתו, וזאת בשל עומס עבודה המוטל עליה, אולם הודיעה כי בתוך שבועיים הפרקליטות תעביר הצעה נגדית לבא-כוח המבקש; בתאריך 14.12.2016 באת-כוח המבקשת ביקשה את דחיית הדיון הקרוב וזאת כדי להמשיך בגיבוש עמדתה בהליכי המו"מ; הדיון שהיה קבוע לתאריך 25.01.2017 בוטל בגין טעמים רפואיים של בא-כוח המשיב.

15. בתאריך 02.02.2017 באת-כוח המבקשת עדכנה כי העבירה כשבועיים לפני מועד הדיון הצעה נגדית לבא-כוח המשיב ונמסר לה כי הפערים בין הצדדים גדולים ולכן אין טעם בהצעה נגדית. בהמשך הועד עד תביעה נוסף והוגשו מסמכים. בסיום הדיון בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על הוצאת צווי הבאה נגד שני עדי התביעה הנוותרים וכן הורה לסניגור להשיב להצעת המבקשת במסגרת המו"מ; בתאריך 06.02.2017 עד תביעה נוסף, שהובא באמצעות צו, העיד והוצא צו הבאה נוסף לעד התביעה שטרם העיד.

16. בתאריך 06.02.2017 בית המשפט המחוזי הנכבד קבע עוד כי מצופה שבישיבה הבאה, הקבועה לעת הזו לתאריך 22.03.2017, תסתיים פרשת התביעה וכן נקבעו מועדי הוכחות נוספים לתאריכים: 27.03.2017 ו-04.04.2017.

נימוקי הבקשה

17. במסגרת הבקשה שלפני נטען כי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, לציבור בכלל וליתר העדים בפרט. עוד נטען כי מבקשת שירות המבחן הנזכרת בפסקה 13 שלעיל, עולה כי המשיב הפר את תנאי מעצרו וחדל מלשתף פעולה עם שירות המבחן, נתון אשר מעיד, לשיטת המבקשת, כי המסוכנות שנשקפה מהמשיב לא פחתה נוכח מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. המבקשת טענה עוד כי ידוע לה שההליך נמשך חודשים ארוכים, אך גרסה כי הדבר נבע, בין היתר, מאי התייצבותם של עדים הקשורים למשיב ולמתלונן, אשר זומנו כדיון. בנוסף נטען כי נוכח ההשתלשלות המתוארת בפסקה 14 ו-15 שלעיל ומועדי ישיבות ההוכחות, הקבועים לזמן הקרוב - ההליך צפוי להתקדם עתה באופן משמעותי. עוד הודגש כי הפגיעה בעצור בתנאי פיקוח אלקטרוני פחותה מהפגיעה בנאשם שמרצה את מעצרו מאחורי סורג ובריח. המבקשת טענה לבסוף כי המעמד בו מצוי המשיב משקף את האיזון הראוי בין הפגיעה בזכויותיו והימשכות ההליכים בעניינו לבין המסוכנות הנשקפת ממנו.

הדיון בערר

18. בתאריך 02.03.2017, במסגרת דיון שהתקיים בבקשה - באת-כוח המבקשת חזרה על האמור בבקשה, וצינה כי פרשת התביעה עומדת בפני סיום, וכי הימשכות ההליכים נגרמה בעיקר בעקבות קושי בהבאת עדים. כמו כן נטען כי נוכח הפרות של תנאי המעצר בידי המשיב - האמון שניתן ליתן בו מסויג.

19. בא-כוח המשיב טען, מנגד, כי יש לתת משקל לכך שהמשיב היה עד כה חמישה וחצי חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח. בנוסף נטען כי המשיב שוהה מאז ועד היום (כ-8 חודשים), במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, שהם קשים לגביו, והוא מצוי במיקום רחוק מביתו הקבוע. בא-כוח המשיב הדגיש עוד כי מדובר במי שהיה קטין בעת ביצוע העבירות הנטענות, וללא עבר פלילי, אשר חזקת החפות עומדת לו. לעניין הפרות של תנאי המעצר - לשיטתו לא מדובר בהפרות המעידות על מסוכנותו של המשיב. בא-כוח המשיב טען גם כי המבקשת לא נקטה בכל האמצעים כדי להביא את עדי התביעה במועדים שנקבעו, בעוד שלגישתו ההגנה עמדה בכל התחייבויותיה והגיעה לבית המשפט במועדים שנקבעו. בא-כוח המשיב הוסיף וטען כי מתוכננת כאן פרשת הגנה, הכוללת, בין השאר, בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 והעדת "שורה של עדים" (ראו: פסקה 32-33 לפרוטוקול). משכך המשפט צפוי להימשך עוד תקופה ארוכה.

נוכח כל האמור - בא-כוח המשיב טען כי יש לדחות את הבקשה ולהורות על שחרורו של המשיב ממעצר.

לאחר הצגת הנתונים במכלול - אפנה עתה לליבון הדברים.

דיון והכרעה

20. לאחר עיון בבקשה, ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים - הגעתי למסקנה כי דין בקשת המדינה להתקבל. אפרט עתה בקצרה את נימוקי להחלטתי זו.

21. הכלל הוא כי קטין הנתון במעצר, לפרק זמן של שישה חודשים טרם שמשפטו הגיע לידי הכרעה - ישוחרר בעקרון בתום פרק זמן זה (ראו: סעיף 61 לחוק המעצרים, בשילוב סעיף 10יב לחוק הנוער). לכלל זה יש חריג, המוצא את ביטויו בסעיף 62 לחוק המעצרים, בשילוב עם סעיף 10יג לחוק הנוער. מתוקף השילוב בין השניים קיימת לבית משפט זה הסמכות, להורות, במקרים המתאימים, על הארכת מעצרו של הקטין גם לאחר שחלפו שישה חודשים - וזאת לתקופות זמן של עד 45 ימים בכל פעם (לחישוב הזמנים, כאשר בחלק מהתקופה היה הנאשם במעצר ממש ובחלק במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני - עיינו: בש"פ 4206/16 מדינת ישראל נ' טחימר (03.11.2016) (להלן: עניין טחימר); ובעניין מעצר "מעורב" כזה ביחס לנאשם קטין - ראו: בש"פ 10236/16 מדינת ישראל נ' פלוני (21.01.2017) (להלן: עניין פלוני)).

22. בפסיקתנו נקבע כי החלטה בבקשה כגון דא, תתקבל לאחר עריכת איזון בין הפגיעה בחירות הנאשם (בשים לב לחזקת החפות העומדת לו בטרם הורשע), לבין הצורך לשמור על שלום הציבור וביטחונו. בעת עריכת האיזון, בית

המשפט יביא בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים: קצב התנהלות המשפט; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; עברו הפלילי; גילו של הנאשם; המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט, והאפשרות להפיגה בחלופת מעצר, או במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, לצד החשש מפני שיבוש הליכי משפט, או מהימלטותו של הנאשם מן הדין (ראו: בש"פ 5073/14 מדינת ישראל נ' פלוני (25.07.2014); בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.02.2016); בש"פ 2324/16 מדינת ישראל נ' פלוני (14.04.2016); בש"פ 9362/16 מדינת ישראל נ' פלוני (04.01.2017)).

עוד נפסק כי כאשר עסקינן בנאשם שהינו קטין, על בית המשפט לבצע בחינה מדוקדקת וקפדנית במיוחד באשר לשאלה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר, באמצעות חלופה, אשר מחד גיסא - תפחית את מסוכנות הנשקפת לשלום הציבור ולשיבוש ההליך המשפטי, ומאידך גיסא - תמזער, ככל הניתן, את הפגיעה בחירותו של הנאשם הקטין, אשר חזקת החפות עומדת לו, וכן באפשרות להביא לשיקומו (ראו: בש"פ 8127/12 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.2012); בש"פ 6151/16 מדינת ישראל נ' פלוני (08.09.2016); עניין פלוני). חרף האמור, בית משפט זה קבע לא פעם כי קטינות - איננה מקנה חסינות, כך שככל שהאינטרס בדבר שלומו ובטחונו של הציבור דורש זאת, או ככל שלא ניתן למצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו בחלופה הולמת - יש להורות על מעצרו של הקטין (ראו: בש"פ 266/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.01.2016)), ובהקשר זה מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני גם הוא בחזקת מעצר (ראו: עניין טחימר, פסקה 36 לחוות דעתי וההפניות שם).

מן הכלל אל הפרט

23. בנידון דידן - האיזון בין השיקולים המנויים מעלה מוביל לכלל מסקנה כי לעת הזו יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים. אביא את הטעמים לכך מיד בסמוך.

24. בצידן האחד של כפות המאזניים - ניצבת העובדה כי מסוכנותו של המשיב לציבור בכלל ולמעורבים במשפט בפרט, נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, אשר בוצעו לפי הנטען על פני תקופה ארוכה, ולוו הן באלימות מילולית והן באלימות פיזית, שאף נובעת ממנה מסוכנות סטוטורית (ראו: סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים). בית המשפט המחוזי הנכבד סבר כי נוכח: חלוף הזמן; העובדה כי המתלונן סיים את עדותו, והנתונים, אשר נפרסו בתסקירי שירות המבחן - יש להורות על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני.

כעולה מהשתלשלות הליכי המעצר שתוארה לעיל, עצם ההחלטה על שינוי תנאי המעצר של המשיב - ממעצר מאחורי סורג ובריח למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לא התקבלה בנקל, ואולם המשיב לא ניצל את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד. כך הוא הפסיק, בשלב מסוים, לשתף פעולה עם שירות המבחן, והפר את תנאי המעצר שהושתו עליו - פעולה, אשר מהווה עילת מעצר עצמאית ונפרדת (ראו: סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים). מכאן שהשארית המשיב במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני - יש בה, בנסיבות, כבר התחשבות ניכרת.

בצדן השני של כפות המאזניים - עומדים, לטובת המשיב: גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, וקצב התנהלות ההליך

הפלילי, המתנהל נגדו (חרף כך שפרשת התביעה קרובה אל קיצה).

25. הנה כי כן, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הגעתי לכלל מסקנה כי באיזון בין ביטחון הציבור לבין חירותו של המשיב - לעת הזו בטחונו של הציבור גובר, בנסיבות, במיוחד נוכח האמור בפיסקה 24 שלעיל (קטע שני), ולפיכך אינני סבור כי בשלה השעה לשקול לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. במיוחד נכונים הדברים כאשר עסקינן בבקשה ראשונה להארכת מעצרו, ובהתחשב בכך שהמשיב נתון למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני - להבדיל ממעצר מאחורי סורג ובריח, כך שהפגיעה בחירותו ממילא פחותה (ראו: בש"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.04.2016); בש"פ 8628/16 מדינת ישראל נ' פלוני (05.12.2016)).

26. באשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי - אכן עם הימשכות ההליכים בתיק העיקרי משתנה נקודת האיזון והיא נוטה יותר לעבר שחרור הנאשם לחלופת מעצר, ובוודאי כך כשמדובר בקטין (ראו: בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 10-11 (22.02.2016)). עם זאת בענייננו, נכון לעת הזו - קצב התקדמות ההליך, אף שאיננה מיטבית, היא משביעת רצון, שכן התקיימו עד הנה: שמונה ישיבות הוכחות, וקבועים שלושה מועדים נוספים. יתר על כן - בהחלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד מתאריך 06.02.2017 נאמר כך:

"מצופה כי בישיבת ההוכחות הבאה - 22/3/17, תכריז המאשימה (המבקשת - ח"מ): אלה עדי" (שם, עמ' 26).

27. נוכח העובדה שפרשת התביעה צפויה להגיע לקיצה, ובשים לב לכך שמספר לא מבוטל של ביטולים ודחיות נגרמו בגין התנהלות ההגנה - אינני מוצא כי יש בקצב התקדמות ההליכים, לעת הזו, כדי לשנות את נקודת האיזון, אף שייתכן כי בעתיד, בחלוף הזמן, ככל שהמשיב יקפיד על קיום תנאי מעצרו, נקודת האיזון תשתנה.

28. נוכח כל האמור לעיל - מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני מוארך בזאת לתקופה של 45 ימים, שימנו החל מתאריך 28.02.2017, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 26817-02-16, המתנהל בבית-המשפט המחוזי בחיפה הנכבד - הכל לפי המוקדם יותר.

ניתנה היום, ט"ו באדר התשע"ז (13.3.2017).

שׁוֹפֵט